

LIBERALISM

Politikai és közéleti abszurdítások - Mormonok és más furcsaságok

2012 november 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Már megszoktuk, hogy bizonyos liberális és baloldali szubkultúrákban az angyalok is melegek, ráadásul a homoszexuálisok, a zsidók és a mormonok is „mi vagyunk.” Valamennyien. Bevallom, a többes szám els?

személy használatát nem egészen értem.

Az én környezetemben nincsenek sem homoszexuálisok, sem zsidók, sem mormonok. Akiket ismerek, azok általában heteroszexuálisak, fehérek, keresztények vagy ateisták, és döntő többségük magyar. Miután Európában, ezen belül Magyarországon élek, nincs ebben semmi meglepő. De ha akad is közöttük mormon vagy zsidó, különösebben nem érdekel. Azt az egy esetet leszámítva, ha azt várják tőlem, hogy csak azért kedvelem őket, mert nem tartoznak a többségi magyar társadalomhoz. Ez nem lehet előny.

Ultraliberális internetes fórumokon, exhibicionista – magukat értelmiségiek valló – emberjogi harcosok még ennél is tovább mennek. Azt állítják magukról, hogy ők egyszerre zsidók, cigányok, néger, homoszexuálisok, transzvesztiták és rohadtul utálnak mindent, ami tradicionális. Gyűlölik az európaiakat, a fehéreket, a keresztényeket, a heteroszexuálisokat, a családban élőket, a nemzetieket, a konzervatívokat és a jobboldaliakat. Utóbbiak szerintük mind rasszisták és antiszemiták. Ez a szubkultúra valójában mindent megtesz a nyugati civilizáció elpusztítása érdekében: a gyűlölettől elvakulva még azt sem veszik észre, hogy ezzel a saját végzetüket is siettetik.

Az utóbbi időben különösen sokat foglalkoznak egy bizonyos Mitt Romney-val, aki az „zsidó testvérei” segítségével szeretne az USA elnöke lenni. Romney fiatalkorában két évig megszállott mormon hittérítőként Franciaországban tevékenykedett. Amerikában még ma is léteznek kisebb mormon közösségek, ahol elfogadott a többnejesség, és az idősödő férfiak nem egyszer kislányokkal egészítik ki a háremüket. Amerika több részén még ma is kifejezetten megvetik az agresszív mormonokat, akiket korábban fegyveres harcban sztek el több államból. A mormonokat több keresztény egyház kiátkozta, elfogadottságuk ma is megosztja a közvéleményt.

Romney büszkén vállalja mormon hitét, és többször hangsúlyozta, hogy szerinte Jézus Krisztus a megváltó. Nagy kérdés persze, hogy aki ilyen szociokulturális környezetben nő fel, annak mennyire stabil az identitása, illetve a személyisége. Kielezett helyzetben küldetéstudattal megáldott hittérítőként vagy racionálisan gondolkodó vezetőként viselkedik majd? De ez legyen az amerikaiak problémája.

A miénk továbbra is az a cionista, posztkommunista, balliberális szellemiség, melynek keretén belül továbbra is elfogadott gyakorlat a magyarság megosztására való törekvés: „Az ügyfélkapun lehet jelentkezni a regisztrálásra, a székelykapukon meg dől a pénz a külföldi magyaroknak a mi forintjainkból, hogy majd a választásokon a

Fideszre szavazzanak. Olyan sok pénz megy oda, hogy legjobb lenne, ha helyet cserélnénk, mert a kormány elfejejtette, hogy idehaza is laknak emberek.”

Nincs sok hozzáf?znivalónk, de ez a helycsere nem jó ötlet: nem szeretnénk Erdélyben is ilyen rossz arcú, irigy, proletármentális emberekkel találkozni. E glosszát jelz? „hölgy” épp olyan aljas, mint az MSZP és az SZDSZ egykori vezetői, akik 23 millió román munkavállaló magyarországi beáramlásával riogatták szavazóikat, ezzel is késleltetve a nemzetegyesítés folyamatát.

A tomboló irracionális legkiemelked?bb produkciói az elmúlt hetekben kétségkívül egy bizonyos Paul Lendvaihoz köt?dnek, aki korabeli dokumentumok szerint 1961-t?l Cole Michael fed?néven m?ködött együtt a kádári, kommunista titkosszolgálatokkal. A zsidó származású, „feddhetetlen” liberális publicista el?bb reklámfilmben próbálta népszerűsíteni magyarországi elbarátait, nem feledkezve meg az itteni reménytelenségr?l és a növekv? antiszemitizmusról. Nem sokkal ezután az osztrák Der Standard nev? napilapban jelent meg a Zsidók célkeresztben cím? írása, ami akár filmje második részének is tekinthet?. Állítása szerint Magyarországon virulensebb az antiszemitizmus, mint másutt. Írása így ér véget: „A miniszterelnök legújabb vér és rög-beszéde és a fideszes médiumokban megjelen?, alig kódolt antiszemita felhangok joggal aggasztják er?sebben a zsidó közösséget, mint a jobboldali radikális Jobbik nyílt zsidóellenessége.”

Paul Lendvai és elbarátai képtelenek felfogni, hogy a húsz éve tartó rettegés az állandóan növekv? antiszemitizmustól ma már nemcsak hatástalan, de nevetséges is. Els?sorban azért, mert húsz éve naponta azt halljuk és olvassuk, hogy a nacionalizmus és az antiszemitizmus rohamosan növekszik, ugyanakkor az egész folyamatnak sehol semmi nyoma. Ma már közhely, hogy Magyarországnak a széls?jobboldali er?k állítólagos tombolásakor mindig jobboldali kormánya és miniszterelnöke van. Hogyan lehet komolyan venni azokat a balliberális véleményformálókat, akik az MSZP–SZDSZ b?nszövetkezet nyolcéves kormányzása alatt is Orbán Viktortól és a jobboldali ellenzék?l féltették Magyarországot, de egy szavuk sem volt az ország végzetes eladósításáról és szó nélkül asszisztáltak a történelmi b?nök elkövetésekor is.

Paul Lendvai jobban tenné, ha hallgatna, persze a tömegdemokráciákban minden erkölcsi alap nélkül lehet bölcsekedni. Valószínűleg mindenki jobban járna, ha téveszmék hirdetése helyett, valós társadalmi-gazdasági kérdésekkel foglalkoznának.

Tóth Gy. László
politológus,
a miniszterelnök volt f?tanácsadója

demokrata.hu

Ajánló

